

«ПЕДАГОГКА ПАРТНЕРСТВА: СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА
ПІДТРИМКА ДІТЕЙ
ТА БАТЬКІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ»

Партнерство — це комплексний процес, який вимагає максимальних зусиль з обох сторін, починаючи з етапу планування створення спільного проекту.

І саме завдяки партнерській роботі можна побудувати успішний бізнес і стати лідером ринку.

А партнерство для освітнього процесу — це насамперед добровільна співпраця і комплексний процес, який вимагає максимальних зусиль усіх сторін для побудови успішного навчально-виховного процесу.

Рівноправність взаємин між педагогами та родиною вихованця дозволяє зменшити ризики виникнення конфліктних ситуацій. А якщо суперечності все ж виникають, їх заважди можна розв'язати конструктивно, знайшовши компромісне рішення. Така модель взаємодії дорослих неодмінно стане взірцем для вихованців. Саме завдяки педагогіці партнерства такі поняття, як толерантність, співчуття та свобода вибору можуть стати основоположними для нашого суспільства

ПЕРШООСНОВОЮ РОЗВИТКУ ДИТИНИ ЯК ОСОБИСТОСТІ Є ВИХОВАННЯ В СІМ'Ї. ЯКЩО СІМ'Я ЗАЦІКАВЛЕНА У ВИХОВАННІ ОСОБИСТОСТІ, ТО ЗУСИЛЛЯ ОСВІТНЬОГО ЗАКЛАДУ ПОТРОЮЮТЬСЯ. ЯКЩО Ж ТАКА СПІВПРАЦЯ НЕ ВДАЛАСЯ, ЗУСИЛЛЯ ШКОЛИ ЗМЕНШУЮТЬСЯ АЖ НА ДВІ ТРЕТИНИ.

АЛЕ Ж САМЕ СІМ'Я Є МІКРОМОДЕЛЛЮ СУСПІЛЬСТВА, ЧЕРЕЗ ЯКУ ДИТИНА
ЗАСВОЮЄ МОРАЛЬНІ НОРМИ, ДУХОВНУ КУЛЬТУРУ, НАЦІОНАЛЬНІ ТА
ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКІ ЦІННОСТІ, ОТРИМУЄ ПЕРШИЙ СОЦІАЛЬНИЙ ДОСВІД
СПІВЖИТТЯ З ІНШИМИ ЛЮДЬМИ НА ПРИНЦИПАХ ВЗАЄМОПОВАГИ ТА
ЦІНУВАННЯ КОЖНОГО ЯК САМОДОСТАТНЬОЇ ОСОБИСТОСТІ.

**БАТЬКИ МАЮТЬ СПРИЯТИ ПРОЦЕСУ СОЦІАЛЬНОГО СТАНОВЛЕННЯ
ДІТЕЙ, ЗОКРЕМА:**

- ПЕРЕДАВАННЮ СОЦІАЛЬНОГО ДОСВІДУ ВІД СТАРШОГО ПОКОЛІННЯ МОЛОДШОМУ;
- ЗАСВОЄННЮ ДИТИНОЮ МОРАЛЬНИХ НОРМ, ДУХОВНИХ ЦІННОСТЕЙ, ЗРАЗКІВ ПОВЕДІНКИ;
- ФОРМУВАННЮ В ДИТИНИ СУБ'ЄКТИВНИХ РЕГУЛЯТОРІВ ПОВЕДІНКИ;
- СТАНОВЛЕННЮ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШОГО ШКОЛЯРА.

УСПІШНИЙ ЗВ'ЯЗОК НА ЗАСАДАХ ПАРТНЕРСТВА МОЖЕ БУТИ
ДОСЯГНУТИЙ ЛИШЕ ДВОМА ОСНОВНИМИ ШЛЯХАМИ:

Послідовне двостроєнне
спілкування

Різноманітні
шляхи

ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД Й БАТЬКИ ВІДПОВІДАЮТЬ ЗА ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ ДВОХ
НАЙВАЖЛИВІШИХ МЕХАНІЗМІВ: САМОРОЗВИТКУ (ТВОРЧОЇ АКТИВНОСТІ ДИТИНИ)
Й САМОЗБЕРЕЖЕННЯ.

БАТЬКАМ НЕ ЗАВАДИТЬ ЗАЙВИЙ РАЗ НАГАДАТИ, ЩО АТМОСФЕРУ
ЛЮБОВІ Й ДРУЖБИ В РОДИННОМУ КОЛІ СТВОРЮЮТЬ СПІЛЬНІ ДУХОВНІ
ІНТЕРЕСИ, ПРАЦЯ ТА ДОЗВІЛЛЯ, ЩИРОСЕРДНІ РОЗМОВИ.

ОСОБЛИВОСТІ ПОБУДОВИ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ

ПАРТНЕРСТВО У ОСВІТНЬОМУ ЗАКЛАДІ МАЄ БАЗУВАТИСЯ НА ЗАСАДАХ ДОБРОВІЛЬНОСТІ, РІВНОСТІ, ПОРОЗУМІННЯ ТА ВЗАЄМОДОПОМОГИ. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ВИХОВАНЦІВ, БАТЬКІВ ТА ПЕДАГОГІВ ТРЕБА ЧІТКО ФОРМУЛЮВАТИ, А ГОЛОВНЕ – УСВІДОМЛЮВАТИ І ЗАХИЩАТИ. САМЕ ТАК ЗУСИЛЛЯ КОЖНОГО З НИХ БУДУТЬ СПРЯМОВАНІ НА ДОСЯГНЕННЯ СПІЛЬНОЇ МЕТИ.

ПЕДАГОГІКА ПАРТНЕРСТВА – КЛЮЧОВИЙ КОМПОНЕНТ. ПАРТНЕРСЬКІ ВЗАЄМИНИ МІЖ ДИТИНОЮ, ПЕДАГОГАМ ТА БАТЬКАМИ Є ОДНІЄЮ З КЛЮЧОВИХ ЗАСАД ЯКІСНОГО РЕФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ. І ЦЕ НЕ ДИВНО, АДЖЕ ЛИШЕ ЗАВДЯКИ ПОРОЗУМІННЮ, СПІВПРАЦІ ТА ПІДТРИМЦІ КОЖНОГО УЧАСНИКА ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ МОЖНА ДОСЯГТИ ПОЗИТИВНОГО РЕЗУЛЬТАТУ.

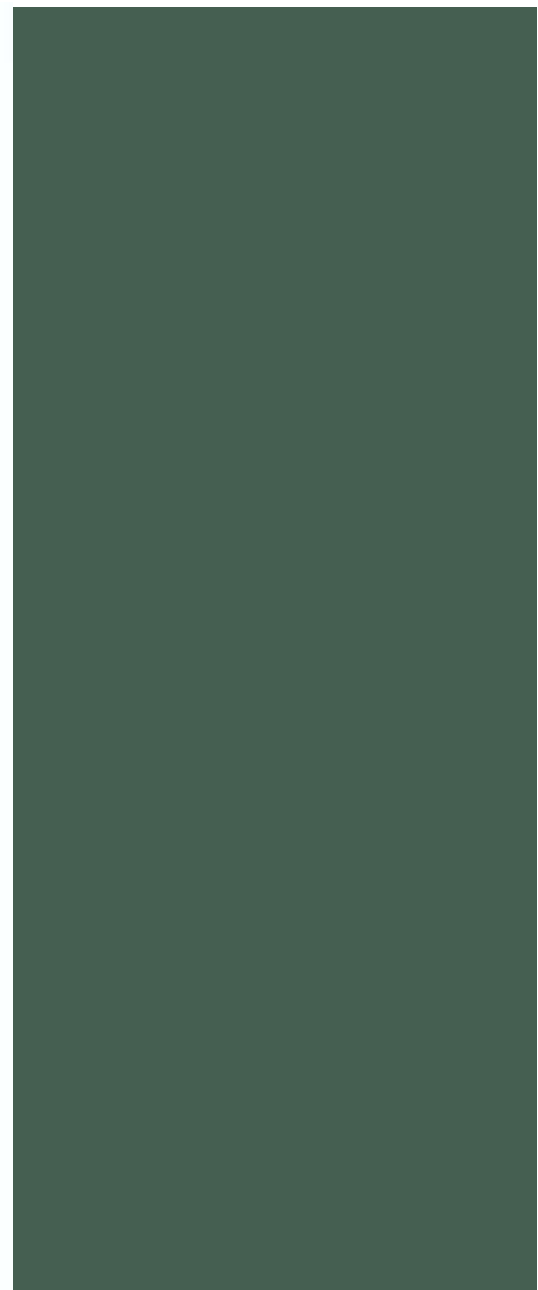
МОДЕЛЬ ВЗАЄМОДІЇ

- ВОНА ҐРУНТУЄТЬСЯ НА ПРОСТИХ, АЛЕ НАДЗВИЧАЙНО ВАЖЛИВИХ ПРИНЦИПАХ: ВЗАЄМОПОВАЗІ ВСІХ УЧАСНИКІВ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ;
- ДОВІРЛИВИХ СТОСУНКАХ ТА СПІЛЬНІЙ НАПОЛЕГЛИВІЙ ПРАЦІ; ПОЗИТИВНОМУ ТА ДОБРОЗИЧЛИВОМУ СТАВЛЕННІ ОДНЕ ДО ОДНОГО; ПОРОЗУМІННІ ТА ЕФЕКТИВНІЙ КОМУНІКАЦІЇ ЗАДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ СПІЛЬНОЇ МЕТИ;
- ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВА ВІЛЬНОГО ВИБОРУ;
- ГОРИЗОНТАЛЬНІЙ МОДЕЛІ СПІВПРАЦІ (ВСІ УЧАСНИКИ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ МАЮТЬ БУТИ РІВНОПРАВНИМИ);
- СОЦІАЛЬНОМУ ПАРТНЕРСТВІ (ДОБРОВІЛЬНОСТІ ВИЗНАННЯ ВЛАСНИХ ОBOB'ЯЗКІВ ТА ОBOB'ЯЗКОВІСТЬ ЇХ ВИКОНАННЯ);
- ПАРТНЕРСТВО ЗАРАДИ УСПІХУ ДІТЕЙ.

**ПРОПОНУЮ ДЕКІЛЬКА
ЛАЙФХАКІВ, ЯКІ
ДОПОМОЖУТЬ ВАМ
ЕФЕКТИВНО
СПІЛКУВАТИСЯ З
БАТЬКАМИ УЧНІВ,
ДОСЯГАТИ СПІЛЬНОЇ
МЕТИ Й ЗАЛИШАТИСЯ
ВРІВНОВАЖЕНИМИ ТА
УСМІХНЕНИМИ.**

Відкинути негативний досвід

Зрозуміло, що за роки вашої педагогічної діяльності траплялися прикрі випадки під час вирішення складних питань з батьками деяких вихованців, що наклало негативний відбиток на ваше сприйняття. Але ж це вже у минулому. Перед вами інші батьки, тому не налаштовуйтеся заздалегідь на негативну реакцію. Зустрічайте всіх з посмішкою та позитивом. Може статися так, що саме ваш піднесений настрій допоможе уникнути конфлікту та зробити спілкування позитивним. Упередженість не потрібна ані вам, ані батькам, ані учням. Не дозволяйте керувати вашим настроєм нікому, крім вас.

Раціоналізувати ситуацію

Бачите, що щось пішло не так? Зіграйте на випередження! Для профілактики конфлікту слід чітко сформулювати аргументи «Я за...» та висловити «Я проти...». Запропонуйте співрозмовнику так само висловити думки. А потім скажіть про свої побажання та дізнайтеся про очікування батьків учня від цієї зустрічі. Так ви конструктивно обговорите причину зустрічі

Контролювати свою реакцію на агресію

Вона проявляється емоцією гніву. Це неприємно, але інколи за агресивною поведінкою батька чи матері приховується страх. Вони бояться, що занедбали дитину, а значить, вони погано її виховують. Покажіть, що проблема не безнадійна, що в цілому все добре, але є моменти, над якими слід попрацювати. А виховання та навчання дитини – не ті предмети, за які ви ставите оцінки у щоденник, тим більше батькам.

Зауважу, що саме емоція гніву лежить в основі ентузіазму та цілеспрямованості. Спрямуйте її не на конфлікт з батьками дітей, а на конструктивну співпрацю. Чим матуся учня роздратованіша, тим впевненіше та спокійніше має триматися вчитель.

Конфлікт не потрібен нікому. Найчастіше буває, що людина не погана, просто спілкується так, як її колись навчили.

Не забувати про кінцеву мету спілкування

Дорослі, здавалося б, виховані, знають, як поводитися серед людей, як спілкуватися з ними. Але вчителю часто доводиться стикатися з неприйнятною поведінкою батьків, особливо, коли останні переходять на крик чи особисті образи. Це деструктивний підхід, за яким ховається спільна позитивна для всіх мета – успішне та комфортне навчання дитини. Але ж важливо почути одне одного.

У цьому випадку психологи радять згадати про презумпцію прекрасності. Кожна людина хороша та приємна, доки не довела протилежне. Тобто треба віднайти у співрозмовнику щось позитивне, навіть якщо це чийсь дуже роздратований батько. Звісно, спершу виникає імпульс відповісти людині у тій манері, в якій до неї звертаються. Але треба затамувати подих та пригадати, що ці люди піклуються про свою дитину. І ви також.

Застосувати принцип «Тут і зараз»

Впливати можна не тільки словом. Емоційний стан миттєво передається співрозмовнику. Тому відслідковуйте, яку саме емоцію ви відчуваєте саме в цей момент. Як це може вплинути на напрям розмови? Як цей стан наблизить до компромісу з батьками учня? Зауважте, як звучить ваш голос. Зверніть увагу на поставу та позу. Так може статися, що співрозмовник й сам не усвідомив, що вдався до агресії. Й лише з того, що ви змінили позу на більш закриту, а ваш голос затримтів, він дізнається, що ви відреагували. Його тривожність посилиться. А це, в свою чергу, вплине на вас. Під час ефективної комунікації учасники спокійні та врівноважені.

Фільтрувати критику на свою адресу

Під час розмови з батьками учня, до якого є зауваження, ви можете почути несхвальні відгуки й на свою адресу. Так. У батьків до вчителя теж можуть бути побажання та претензії. Важливо навчитися відрізняти конструктивну критику від неаргументованого негативу. Конструктивна критика завжди корисна. За неї краще подякувати та дослухатися.

Під час навчального процесу вчитель неодмінно спілкується з батьками учнів. Нехай зустрічі будуть приємними, а бесіди – плідними. А атмосфера поваги та порозуміння допоможе учням не лише успішно навчатися, а й ефективно комунікувати один з одним та з дорослими.

ПРАКТИКА СТВОРЕННЯ ПАРТНЕРСЬКОЇ УГОДИ З УЧАСНИКАМИ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

- НАВЧАЛЬНИЙ ТРЕНІНГ
- ПЕДАГОГІЧНИЙ ПРАКТИКУМ
 - КРУГЛИЙ СТІЛ
 - ДІЛОВА ГРА
 - ДИСКУСІЯ
- ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗУСТРІЧІ

Практичні підходи в роботі з дітьми дошкільного і молодшого шкільного віку

Вправа «Коло захисту»

Мета. Формувати відчуття захищеності, базової безпеки.

Пропонуємо дитині зобразити себе в центрі аркуша.

Питання для обговорення: «Хто першим прийде тобі на допомогу, якщо трапиться щось неприємне?» Пропонуємо намалювати навколо фігури перше «коло захисту», промовляючи: «Ти під захистом (мама, тата)».

Потім запитуємо, хто ще може прийти на допомогу. І формуємо ще одне «коло захисту» промовляючи: «Ти під захистом (бабусі, сестрички, дідуся)».

З кожною людиною, яку називає дитина, вона малює навколо себе нове коло. В результаті формується усвідомлення, що автор малюнку перебуває під захистом багатьох рідних і близьких людей.

Вправа «Трансформація страху»

Мета. Розвивати здатність знімати психоемоційну напругу шляхом застосування проєктивних технологій; формувати вміння змінювати власний емоційний стан.

Пропонуємо дитині намалювати свій страх на аркуші.

Далі дитина «робить» свій страх добрим і лагідним. Можна використовувати будь-які матеріали.

Потім пропонуємо дитині зробити страх радісним. Потім – смішним.

Біодрама

Мета. Допомогти дитині прожити неприємний досвід в образі тварин; вчити розуміти власні почуття й емоційні стани.

Організуємо програвання дітьми життєвих, складних, нових, травматичних ситуацій в образі тварин.

З дошкільнятами можна використовувати народні казки, видозмінюючи їх частини, або доповнюючи сюжетну лінію новими подіями.

З молодшими школярами можна використовувати такий же підхід, а можна писати нові казки – індивідуально або колективно.

Казкотерапія

Педагоги можуть підібрати казки та оповідання, в яких йдеться про те, як добро перемагає зло. За мотивами таких казок діти можуть малювати, ліпити, придумувати нове закінчення чи навіть власні казки.

Прекрасно працюють:

- дихальні вправи;
- ігри сюжетно рольові, з правилами;
- рухливі ігри на свіжому повітрі;
- праця в природі;
- музикотерапія;
- арт-терапія;
- читання казок і оповідань;
- драматизація тощо.

Практичні підходи в роботі з підлітками

Мета. Розвивати навички менталізації, механізми інтуїтивного реагування; сприяти зниженню тривожності, психоемоційного напруження.

«Розповідання історій»

Учасникам пропонується зображення, яке можна тлумачити неоднозначно. Їх просять описати те, що зображено, використовуючи, у першу чергу, опис можливих думок, емоцій і переживань персонажів.

Потім їм пропонують поділитися своїм баченням ситуації. Під час аналізу акцент ставиться на тому, що різні люди бачать ситуацію по різному.

Під час обговорення зазначається, що для розуміння іншого варто більше задавати питання, слухати та спостерігати, ніж формувати свої власні чіткі визначення або припущення.

«Завітай до моєї душі»

Вправа проводиться у два етапи. На першому учасникам пропонують написати про себе, використовуючи тільки формальні речі (коли народився, стать, освіта, наявність домашніх тварин тощо).

Потім їм пропонується ще раз написати про себе, не використовуючи жодної формальної речі, яка була використана на першому етапі.

При обговоренні акцент робиться на тому, наскільки легко або важко було виконати першу або другу частину завдання. Група обговорює, який з описів більше дає розуміння іншого. Важливо також обговорити всі відкриття, що були зроблені під час виконання вправи.

«Тільки факти»

Учасників просять згадати невеличку, але емоційно значущу для них пригоду і описати її, дотримуючись тільки фактів, уникаючи прояснення своїх емоційних реакцій, роздумів або переживань.

Після цього кожен з учасників читає вголос, що в нього вийшло. Інші намагаються визначити, що відчували всі учасники події, якими були їх цілі, чому вони вели себе тим чи іншим чином. Та людина, яка представляє розповідь, погоджується або ні з припущеннями інших.

При обговоренні також робиться акцент на тому, як по-різному ми сприймаємо одну й ту ж саму подію.

Дитина – це дзеркало морального життя батьків.
Завдання освітнього закладу та батьків – дати кожній
дитині щастя.

